

Yeniden Doğuş

– HasanYAYLACI · 23 Kasım 2011

Suskundum çoğu zaman Özümde harflerin fırtınası eserken Dilim dönmezdi Cümleleri hayâsızca sarfetmeye Baş ağrılarım konuşur Ben yutkunurdum
İsyân bayrağı çekmiş gemiler Bir bir boğazıma dizilirken Sebepsizdi üzerime gelmeler Miskin bir kedi misali Kuytu-köşelere pusarken Neden saklanıyordum Hiç ama hiç bilmiyordum Bahar gelmiş çiçek açmış Borsa değer kazanmış Yada Futbolda şike varmış Fark etmezdi benim için Hayatın anlamı koca bir sıfırken İçini kemiriyordum ömrümdeki günlerin Yaşamak deniyorsa adına Yaşıyordum işte Bitkin bir ruhun yılgınlığıyla Çoktan yoklara karışmışken cismim Kimliksiz dolaşırken siyah-beyaz resmim Tam o vakit çıktın karşıma Birden ısındım hatta kaynadım sana
Kaynaştıkça renkleniyordu fotoğrafım Sol yanıma hoş bir duygu sararken Gözlerime inen sisler dağılıyordu Karayere girmiş sesim Hırıltılara boğulmuş nefesim Ve özünü yitirmiş bedenim Seninle yeniden can buluyordu Dün figüranken tenim Bugün artık başrol oynuyordu Sessizliğimi bozdum sesinle Mutluluğu buldum izlerinde
Kapımı çalmışken senli günler Soğuklarıma düşmüşken cemrelerdiyorum ki hayatın içinde ben de varım

Ve bundan sonra ancak
Gözlerin konuşurken susarım